

корпоратизації державних підприємств, використання міжнародних фінансових потоків, інтеграції у світові ринки товарів і послуг.

Література

1. Горбачук В. М., Дунаєвський М. С., Сулейманов С.-Б. До динамічного розрахунку цільової структури товарного експорту України та її регіонів // Інфраструктура ринку. – 2018. – Випуск 16. – С. 206–215.
2. Горбачук В. М., Носова О. В., Пілявський А. І. Зміни середньої виробничої ефективності районів Харківщини за 2015–2016 рр. / Стратегія інноваційного розвитку економіки: бізнес, наука, освіта (SIDEC 2017). – Харків: Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», 2017. – С. 71–75.

Григор'єв Г. С.

Національний університет

«Києво-Могилянська академія»

к. е. н. доц., доцент кафедри економічної теорії

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ОРІЄНТОВНА ФУНКЦІЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Постановка проблеми.

Загальні фактори сталого економічного зростання національної економіки – макроекономічна стабільність, ефективність і конкурентоспроможність внутрішнього середовища, яка у сучасних умовах визначається інноваційно-інвестиційною спрямованістю господарського комплексу країни. Потенційний успіх, особливо, у глобальному фінансово-економічному просторі, у значній мірі залежить від інноваційної та інвестиційної діяльності, які є пріоритетними напрямками в умовах ринкової економіки.

Науково-технічний та технологічний прогрес – найсуттєвіший компонент фінансово-економічного сталого розвитку національної економіки в умовах глобалізаційних трансформаційних перетворень. Особливо важлива роль у даному аспекті приділяється інноваційно-інвестиційним процесам.

Концептуальні пропозиції щодо вирішення.

У міжнародному середовищі за рівнем і формам підтримки інноваційно-інвестиційної сфери прийнято виділяти національну стратегію активного втручання та децентралізованого сегментного регулювання. Національна стратегія активного втручання визнає науково-дослідну, науково-технічну та інноваційно-інвестиційну діяльність базовими і безумовними факторами фінансово-економічного зростання національної економіки в трансформаційних умовах. Зауважимо, що її реалізація передбачає значні зміни у нормативно-правовому інформаційному полі й у міжнародній політиці країни та забезпечить відповідний взаємозв'язок між суб'єктами державного управління і національними товаровиробниками, які сформуєть спільну сегментну позицію у міжнародному господарському просторі з урахуванням факторів глобалізації.

Національна стратегія децентралізованого сегментного регулювання передбачає, що державна система зберігає свою вагомість, але при цьому виключаються жорсткі директивні зв'язки, які є елементами національної стратегії активного втручання країни. У якості важелів впливу пропонується застосовувати різні компоненти преференцій системи державного регулювання.

На відміну від національної стратегії активного втручання, при національній стратегії децентралізованого сегментного регулювання на першому плані у науковій, науково-технічній та інноваційно-інвестиційній діяльності виступають корпоративні інноваційно-інвестиційні суб'єкти, а суб'єкт – держава прагне створити для цієї діяльності необхідні правові, фінансово-економічні, соціальні та інші умови у внутрішньому середовищі країни.

Напрями впровадження інноваційних ідей.

Поєднання вищенаведених національних стратегій державного регулювання інноваційно-інвестиційної сфери може застосовуватися у країнах, у яких значна частина становить державний сектор і державна система зацікавлена у підтримці значного експортного потенціалу галузей даного сегменту. Тобто, національна стратегія активного втручання застосовується до державних підприємств, а національна стратегія децентралізованого сегментного регулювання до решти. Функції стимулювання здійснюються державною

системою за допомогою інструментів фінансово-економічної політики.

При всьому різноманітті форм і методів розвитку та стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності зі сторони державної системи у багатьох країнах простежується загальна тенденція, яка дозволяє розглядати інноваційно-інвестиційну політику як специфічний елемент системи державного регулювання національної економіки в умовах глобалізації.

Демура В. Ф.

Національний університет

«Києво-Могилянська академія»

студентка 2 р. н.

магістерської програми «Економіка»

ПЕРСПЕКТИВИ І ЗАГРОЗИ РОЗВИТКУ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДЛЯ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Актуальність теми. Люди здавна досліджували свою власну природу та процес пізнання світу, розширюючи ці знання пізніше нейрофізіологами та психологами у вигляді ряду теорій щодо роботи людського мозку та мислення. Тоді і було сформовано гіпотезу про те, що створити розумного робота, з людським мисленням – можливо. Можливість принести користь суспільству за допомогою технологій штучного інтелекту в короткостроковій перспективі рухає розробниками у багатьох сферах. Сучасні напрацювання використовуються для підтвердження економічних теорій, у законотворчості, технічних розробках в області верифікації, актуалізації даних, безпеки і контролю. Тому якщо злом або збій в системі роботи персонального комп'ютера може залишитися непоміченим, відхилення в роботі ШІ, який керує автомобілем, літаком, кардіостимулятором, електромережею або, наприклад, автоматизованою системою ведення торгів, можуть призвести до більш масштабних і трагічних наслідків. Крім цього, все більш актуальною сьогодні стає необхідність запобігання руйнівній гонки озброєнь у сфері автономного зброї [2].